

Derfor er det jo en mærkelig måde at stille det på hovedet på. Sagen er den, at nu har regeringen i snart 8 år lovet at afbureaukratisere og lovet færre regler, og antallet af regler er bare steget og steget og steget. Og så bruger man lige pludselig det her eksempel til at sige, at det er et eksempel på, at man har tillid til kommunerne. Det passer jo simpelt hen ikke.

Kan ministeren ikke bekræfte, at der er en række kommuner, som har udsigt til ekstraudgifter, så de skal ud at spare bl.a. på hjemmehjælpere, på grund af at de skal overtage den her jobcenterfunktion? Kan ministeren bekræfte det?

Kl. 14:48

Anden næstformand (Søren Espersen):
Finansministeren.

Kl. 14:48

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):
Nu synes jeg, at jeg gav en god åbning ved at redegøre for dilemmaerne omkring kontrol og bureaukrati og dokumentation ved at sige, at vi hele tiden skal finde balancen. Jeg synes også, jeg var imødekommende ved at sige, at der på mit område havde været meget kritik, at vi havde taget den alvorligt, og at vi igangsatte en stor øvelse for at finde ud af det, netop fordi vi er lydhøre over for at løse de her problemer.

Derfor nævnte jeg bare det videre skridt, nemlig at vores tillid til kommunerne oven i købet går så vidt, at vi også synes, at beskæftigelsesindsatsen ligger bedst i jobcentrene. Jeg kan se på hr. Rasmus Prehns hovedrysten, at han ikke er enig i det, men det må vi jo så bare tage til efterretning.

Kl. 14:48

Anden næstformand (Søren Espersen):
Jeg vil gerne bede om ro i salen. Der er stadig væk en forhandling i gang.

Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 14:49

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne høre, om finansministeren mener, at det forandrede Danmark, som Venstres afgående statsminister Anders Fogh Rasmussen har udtalt han har efterladt, er det Danmark, som ministeren selv i 2004 udtalte til Børsen, at man havde en strategi for, at man ville skabe. Har man gennemført en stor del af den revolution, som ministeren selv omtalte for et par år siden i Berlingske Tidende at man var i gang med, så man altså har skabt et helt andet Danmark end det Danmark, som byggede på en solidarisk vel-

færd, da regeringen kom til? Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: Hvad er det næste område, som regeringen gerne vil kaste sig over og privatisere for at fortsætte denne forandring af Danmark, denne revolution, som ministeren mener man er i gang med?

Kl. 14:49

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jeg er nødt til at bede om ro i salen. Det kan ikke være rigtigt, jeg skal bede om det en gang til. Der er stadig væk forhandling i gang, og der er stadig væk to, der venter til korte bemærkninger, så må jeg bede om ro i salen.

Finansministeren.

Kl. 14:50

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg deler fuldstændig den afgående statsministers stolthed over de forandringer, der er gennemført i det danske samfund. Jeg mener, vi i dag har et rigere, et mere velstående og et mere frit samfund, end vi havde dengang.

Det, som vi har set som hovedopgaven i et moderne samfund, er jo, at når vi vedkender os de centrale velfærdsområder – gratis hospitalsbehandling, gratis undervisning, skatteyderfinansieret ældrepleje – så skal vi inden for de rammer skabe det størst mulige råderum til, at det enkelte menneske, den enkelte familie kan indrette sig, som de gerne vil. Det er det, vi anser som hovedopgaven for et moderne velfærds-samfund.

Det var jo sådan, at man i 1950'erne, 1960'erne og 1970'erne, hvor man opbyggede velfærds-samfundet, valgte standardiserede løsninger. Man kunne få et tilbud fra kommunen, eller man kunne lade være. Her har vi udvidet og sagt: Jamen inden for det, at samfundet har ansvaret, skal vi naturligvis sikre mennesker den størst mulige indflydelse på egen situation.

Kl. 14:51

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Line Barfod.

Kl. 14:51

Line Barfod (EL):

Da man opbyggede velfærdssamfundet, byggede man på, at det skulle være et solidarisk samfund med stærke fællesskaber. Man opbyggede muligheden for frihed, byggende på at alle havde muligheden, uanset om de var rige eller fattige. Det var det, man f.eks. gjorde på børneområdet ved at give mulighed for selvejende daginstitutioner, menighedsbørnehaver osv. Der var